

“EL EMPLEO”
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΓΙΑ ANIMATION

ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

A.M. : MA2016030

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. “EL EMPLEO” - ANIMATION.....	2
2. ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ.....	2
3. 3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗΣ.....	3

1. “EL EMPLEO” - ANIMATION

Το “*El Empleo*” είναι ένα πολυβραβευμένο animation του Αργεντινού *Santiago “Bou” Grasso*, μία βαθιά ποιητική κριτική στην αντικειμενοποίηση των εργαζομένων και την μηχανοποίηση της εργασίας. Το στυλ του σεναρίου καταφέρνει το στόχο του μέσα από την χρήση του κυνισμού, ενώ το animation είναι λιτό, με αδρές γραμμές και παλαιού τύπου χρωματισμό που προσθέτει στην αίσθηση της μιζέριας.

Ο “ήρωας” της ταινίας, ξεκινάει την ημέρα του κλείνοντας το ξυπνητήρι, ξυρίζεται και πίνει τον καφέ του πριν πάει στην δουλειά, ενώ τα καθημερινά αντικείμενα του χώρου, λαμπατέρ, τραπέζι, κρεμάστρα είναι άνθρωποι, που μηχανικά προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Το ταξί, που παίρνει για την δουλειά, η πόρτα της εργασίας του και ο μηχανισμός του ανελκυστήρα είναι άνθρωποι. Η αντι-ουτοπική ιστορία τελειώνει με τον ήρωα να γίνεται χαλάκι στην πόρτα ενός γραφείου.

Στο ενδιαμέσο των τίτλων τέλους, ως αχτίδα ελπίδας και επανάστασης, ο υπάλληλος-λαμπατέρ πετάει νευρικά το καπέλο του λαμπατέρ κάτω.

2. ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Στην εργασία αυτή χρησιμοποίησα ήχους από modular (korg, moog) και virtual modular (NI Reaktor) synths για τα εφφέ και τους arpeggiators, επεξεργασμένους ήχους από μουσικό κουτί για τα πιο μελωδικά περάσματα, drum machines και jazz τύμπανα.

Βλέποντας για πρώτη φορά το animation μου έμεινε η αίσθηση ότι ήταν ήδη πλήρες, και δεν έμοιαζε κενό χωρίς μουσική, κι έτσι προσπάθησα να πειραματιστώ χρησιμοποιώντας την διαίσθηση μου και δοκιμάζοντας το αποτέλεσμα.

3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗΣ

Στους τίτλους αρχή χρησιμοποίησα για τρειςίμιση επαναλήψεις ενός αρπισμού από **modular** που κόβονται απότομα, δίνοντας χώρο για έναν επεξεργασμένο ήχο μουσικού κουτιού, χωρίς attack και με μεγάλο βάθος που συνοδεύει την συνέχεια των τίτλων και αποτελεί το κυρίως θέμα. Το θέμα σβήνει μέσα στον ήχο του ξυπνητηριού.

Illustration A: Το κυρίως θέμα του μουσικού κουτιού

Μετά τον κλείσιμο του ξυπνητηριού, ο ήρωας σηκώνεται από το κρεβάτι, και ανάβει το λαμπατέρ, ενώ το θέμα επαναλαμβάνεται αυτή την φορά με διαφορετική επεξεργασία και αντεστραμμένο.

Ακολουθούν μια σκηνή ετοιμασίας για την δουλειά. Η μουσική επένδυση εδώ είναι ένα μέρος το κομμάτι **“RetroDiscoTech”** της ταινίας μου **“ExCentric”**, σε μια παλιά demo εκδοχή του επεξεργασμένο ως προς τον χώρο και το equalizer, προσομοιώνοντας ένα ραδιόφωνο το οποίο δεν βλέπουμε στην εικόνα.

Ο ήρωας ετοιμάζεται να βγει στον δρόμο. Τα βήματα του “περιγράφονται” με μία μπάσα συνήχηση 5K. Την στιγμή που το πλάνο γυρνάει στον δρόμο, ακόμα ένα drums set σε bebop jazz ύφος. Σε αυτήν την σκηνή χρησιμοποίησα drum machines με ταμπούρα που χτυπούν εναλλάξ δεξιά

και αριστερά με τονισμούς, και ένα ακόμα υψίσυχνο synthesizer που ολοκληρώνει τον ρυθμό παίζοντας 16α.

Ο ήρωας μπαίνει στο κτήριο όπου εργάζεται. Η προηγούμενη ήχει σβήνουν και εισάγεται το μουσικό τοπίο του φουαγιέ. Είναι ένα λίγο κόντρα-ύφος loop με έγχορδα, χαρούμενο και ελπιδοφόρο disco μπασο, και ένα ηλεκτρονικό beat.

Illustration B: Η γραμμή του μπάσου στη σκηνή του φουαγιέ

Ο ήχος επεξεργάζεται ώστε να προσαρμοστεί στο πλάνο του ανελκυστήρα και του ορόφου, δίνοντας την εντύπωση ότι μουσική έχει μείνει στο φουαγιέ.

Καθώς η ταινία οδηγείται προς την ολοκλήρωση, επέλεξε να αφήσω την σκηνή του ντουλαπιού χωρίς μουσική ώστε να τονιστεί η επόμενη, τελευταία σκηνή.

Στην τελευταία σκηνή ακούμε την ακολουθία του drum machine, που σταδιακά γεμίζει και αδειάζει. Δύο αργά, **ηλεκτρονικά drones** κουρδισμένα σε 5K προσθέτουν στην αίσθηση της εσωτερικής έντασης, καθώς ο ήρωας αναλαμβάνει εργασία ως χαλάκι.

Στους τίτλους τέλους επαναλαμβάνεται ο modular synth ήχος των τίτλων αρχής, ενώ το ένα ακόμα virtual modular αναπαράγει το **κυρίως θέμα**.

Στο ενδιάμεσο βλέπουμε την επανάσταση του λαμπατέρ. Επέλεξα συνειρμικά να βάλω εδώ ένα μικρό απόσπασμα από το κουαρτέτο σαξοφώνων μου, “5 Geometrical Meditations” (2015). Στα απόσπασμα ακούμε την έναρξη του κουαρτέτου, ένα ανέβασμα και μία πολυρυθμική συνήχηση, με το τελευαίο τονισμό να συμπέφτει με την ρίζη του καπέλου-λαμπατέρ.

Στην συνέχεια επανεισάγεται το προηγούμενο τμήμα με το κυρίως θέμα.